

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 13Co/39/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8620201971
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 09. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Baran
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2023:8620201971.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Barana a členov senátu JUDr. Evy Šofrankovej a JUDr. Mariany Muránskej v spore žalobcu: Y. R., nar.XX.XX.XXXX, trvale bytom X.Y. XXX/X, XXX XX L. právne zastúpeného Advokátska kancelária JUDr. Marta Maruniaková, s.r.o., so sídlom Sovietskych hrdinov 200/33, 089 01 Svidník, IČO:53 156 871 proti žalovaným 1. E. M., rod. H., nar.XX.XX.XXXX, trvale bytom XXX XX L. XX, 2a. I. N., rod. W., nar. XX.XX.XXXX, bytom H. XXX/X, N. Y. - T., 2b. Y. N., nar. XX.XX.XXXX, bytom F. XXX, 3. T. N., nar.XX.XX.XXXX, trvale bytom F. XXXX/X, XXX XX N. Y., 4. Y. V., rod. H., nar.XX.XX.XXXX, trvale bytom F. XXX/X, XXX XX V., 5. R. H., nar.XX.XX.XXXX, trvale bytom L. XXXX/X, XXX XX L., o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Svidník č. k. 1C/42/2020-195 zo dňa 02.08.2022 takto

rozhodol:

I. V konaní pokračuje na strane žalovaných s dedičmi pôvodného žalovaného v 2. rade neb. C. N., nar. XX.XX.XXXX, zomr. XX.XX.XXXX, naposledy bytom H. XXX/X, N. Y. - T., a to I. N., rod. W., nar. XX.XX.XXXX, bytom H. XXX/X, N. Y. - T., Y. N., nar. XX.XX.XXXX, bytom F. XXX.

II. Potvrďuje rozsudok.

III. Stranám sporu náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zamietol žalobu žalobcu, ktorou sa domáhal určenia vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam, zapísaným na LV č. XXX, v k. ú. L., s poukazom na skutočnosť, že súd v civilnom sporovom konaní nemôže určiť vlastníctvo spornej nehnuteľnosti, ak doteraz nebolo prejednané v dedičskom konaní po poručiteľovi, od ktorého žalobca svoje vlastnícke právo odvodzuje.

2. Súd prvej inštancie vec právne posúdil v zmysle § 132 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, pričom posudzoval vec s poukazom na tvrdenia žalobcu, že titulom na základe ktorého žiada byť určený za vlastníka predmetných nehnuteľností je dedenie po jeho otcovi M. R., ktorý bol pôvodným vlastníkom týchto parciel, zapísaných v pozemnoknižnej zápisnici č. XXX, pričom z dôvodu chýb v katastrálnom operáte došlo k zámene parciel vedených na LV č. XXX, k. ú. L. a LV č. XXX, v k. ú. L.. K týmto chybám došlo pri zápisoch v katastri nehnuteľností v rokoch XXXX až XXXX.

3. Súd prvej inštancie ustálil, že „z osvedčenia o dedičstve č. k. D 475/00-48, D not 129/2000 nachádzajúceho sa na č.l.27 pripojeného spisu Okresného úradu Svidník, katastrálneho odboru sp. zn. I. vyplýva, že M. R. nar.XX.XX.XXXX, naposledy bytom L. č. d. XX, okr. L. zomrel dňa XX.XX.XXXX. Jeho dedičmi ako dedičia zo zákona v I. dedičskej skupine boli manželka a deti, a to 1) Q. R., rod. W., nar. XX.XX.XXXX, 2) Y. U., rod. R., nar.XX.XX.XXXX, 3) Y. L., rod. R., nar.XX.XX.XXXX a 4) Y. R., nar.XX.XX.XXXX (tu žalobca). Medzi aktívami dedičstva boli aj nehnuteľnosti nachádzajúce sa v k. ú.

L., okr. L. a medzi nimi aj X rod. domu s. č. XX vedeného na LV XXX a, postaveného na parcele KN XXX a tiež nehnuteľnosti zapísané na LV č.XXX, a to KN XXX- v častiach: t.t.p.XXX m2, t.t.p.XXX m2, pod B1 v celosti vo výmere XXX m2, KN XXX - zast.pl.XXX m2, KN XXX- záhr. XXX m2, pod B1 v celosti vo výmere XXX m2. Dedičia uzavreli o vyporiadaní dedičstva dohodu podľa ktorej nehnuteľnosti -X/X rod. domu s. č. XX post.na KN XXX, LV č.XXX, LV č.XXX, LV č.XXX a LV č.XXX nadobudli deti poručiteľa Y. U., rod. R., Y. L., rod. R. a Y. R. (žalobca) každý z nich v X/X a nehnuteľnosti zapísané na LV č.XXX nadobudol syn poručiteľa Y. R. (žalobca) bez povinnosti vyplatiť odstupujúce spoludedičky.

4. Aj na aktuálnom liste vlastníctva č.XXX predloženom žalobcom (čl.11 spisu), kde je žalobca zapísaný ako vlastník parciel registra C parc.č.XXX trvalý trávny porast vo výmere XXX m2, parc.č.XXX zastavaná plocha a nádvorie vo výmere XXX m2 a parc. č. XXX záhrada vo výmere XXX m2 je uvedené, že titulom nadobudnutia je osvedčenie o dedičstve D 475/00-18/04, Z 906/01. V časti iné údaje je uvedené záp.č.XXX, a že v KU došlo k prečíslovaniu parciel v dôsledku preberania THM. Parcely pred THM (XXX/X, XXX/X).“

5. Na základe uvedeného súd prvej inštancie dospel k záveru, že pokiaľ k chybným zápisom došlo za života poručiteľa M. R. v rokoch XXXX až XXXX, po ktorom do úvahy pripadá viac dedičov než len žalobca, nie je možné žalobcu určiť za výlučného vlastníka predmetných parciel titulom dedenia, ako to tento žiadal, pretože ak je pravdou skutočnosť, že jeho právny predchodca bol ku dňu svojej smrti vlastníkom týchto nehnuteľností, v takomto prípade by okruh účastníkov bol úplný v prípade, že by na strane žalobcu alebo žalovaného sa ako nútení procesní spoločníci zúčastnili všetci dedičia po poručiteľovi v zmysle aktuálnej judikatúry súdov Slovenskej republiky. Pokiaľ aj došlo ku chybe štátu a došlo k zámene parciel, takejto žalobe nemožno vyhovieť, nakoľko by takýmto rozhodnutím boli zbavení vlastníckeho práva žalovaní, bez akejkoľvek náhrady.

6. Poukázal na ust. Katastrálneho zákona, ktoré vymedzujú spôsobilosť zmlúv a verejných listín pre zápis do katastra, pričom vychádzajúc zo zásad dedičského práva, a to zásady ingerencie štátu pri nadobudnutí dedičstva je nutné, aby dedičstvo po každom poručiteľovi bolo prejednané súdom a o takomto majetku bolo rozhodnuté. Pokiaľ nebolo v dedičskom konaní prejednané to, čoho sa žalobca domáha titulom dedičstva po svojom právnom predchodcovi, nemôže byť takejto žalobe vyhovieť v zmysle rozhodnutí vyšších súdnych autorít. Takto podaná žaloba nijako nemôže vyriešiť chybný zápis na listoch vlastníctva nielen žalobcu, ale aj žalovaných, preto súd žalobu zamietol.

7. O trovách konania súd prvej inštancie rozhodol s poukazom na ust. § 257 CSP, kedy za dôvody hodné osobitného zreteľa pre nepriznanie náhrady trov konania úspešným žalovaným považoval to, že u týchto trov konania zo spisu nevyplývajú a celé konanie vzniklo z dôvodu pochybenia štátu pri zápisoch v katastri.

8. Proti rozsudku súdu prvej inštancie bolo podané odvolanie zo strany žalobcu s poukazom na ust. § 365 ods. 1 písm. f), h) a b) CSP, pričom odvolateľ nesprávnosť postupu súdu prvej inštancie videl v skutočnosti, že bez posúdenia základnej otázky, či došlo k zámene parciel na základe verejnej listiny, by nedošlo aj k nesprávnym záverom v dedičskom konaní po právnom predchodcovi žalobcu. Odvolateľ uviedol, že súd nesprávne posúdil výsledky dokazovania, nakoľko je zrejmé, že došlo ku chybe pri prepise údajov z pozemkovoknižných vložiek na listy vlastníctva a v dedičskom konaní po právnom predchodcovi žalobcu bola časť dedičstva, týkajúca sa parcely mpč. XX/X vysporiadaná, pričom administratívnoprávna chyba pri prepise z pozemkovoknižnej vložky na list vlastníctva nemôže vyvolať nové dedičské konanie, nakoľko sa nejedná o nový majetok, ale rozhodnutím súdu možno takúto chybu napraviť. Rovnako sa nedá súhlasiť s úvahou súdu, že takýmto postupom by žalovaní prišli o časť svojho majetku, pričom aj na základe ich aktivity môžu dospieť k tomu, že parcely, ktoré zodpovedali mpč. XX/X, budú zapísané do ich vlastníctva. V tomto smere odvolateľ poukázal na ust. Zákona o katastri nehnuteľností, týkajúce sa opravy chybných údajov katastra. Odvolateľ poukázal na to, že jeho právny predchodca bol vlastníkom parcely mpč. XX/X v k. ú. L., pričom chybným prepisom tejto parcely sa jeho vlastníctvo nezmenilo a nestal sa vlastníkom cudzieho majetku, rovnako tak ako ani právni predchodcovia žalovaných. Nesúhlasí so záverom súdu prvej inštancie, že nemá naliehavý právny záujem na určení zamenených parciel do svojho vlastníctva. Iba chybou štátu sa žalobca musí domáhať svojho práva na súde, pričom je nesprávna úvaha súdu, že musí sa iniciovať nové dedičské konanie po jeho právnom predchodcovi, nakoľko v danom prípade sa nejedná o novoobjavený majetok, jedná sa iba o majetok, ktorý už bol predmetom dedenia, no chybou štátu bol nesprávne označený. Súd

preto nesprávne právne posúdil vec, keď chybou štátu zamenené parcely posúdil ako novoobjavený majetok patriaci do dedičstva. Zároveň porušil jeho právo na spravodlivý proces, keď svoje úvahy o inom procesnom prostriedku na určenie vlastníckeho práva, patriaceho do dedičstva bližšie nezdôvodnil. Súd prvej inštancie nevyužil inštitút predbežného prejednanie sporu, čím by zabránil vydaniu prekvapivého rozhodnutia. Z týchto dôvodov navrhol, aby odvolací súd vyhovel podanej žalobe, resp. napadnutý rozsudok zrušil a vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

9. Žalovaný v 2. rade vo svojom vyjadrení k podanému odvolaniu uviedol, že žalobu žalobcu považuje za nesprávnu a nedôvodnú a rešpektuje rozsudok vydaný súdom prvej inštancie s tým, že zo strany žalobcu sa jedná o pokus získať neoprávnený majetok, ktorý mu nepatrí.

10. Žalovaná v 4. rade vo svojom vyjadrení k podanému odvolaniu uviedla, že sa stotožňuje s rozsudkom súdu prvej inštancie a trvá na obsahu svojich vyjadrení zaslaných súdu v priebehu konania.

11. Žalobca vo svojom vyjadrení k stanoviskám žalovaného v 2. a žalovanej v 4. rade uviedol, že tieto vyjadrenia nie sú vyjadrením k odvolaniu a okrem súhlasu s rozsudkom sa v ňom neuvádzajú žiadne skutočnosti. Z vyjadrenia žalovanej v 4. rade vyplýva, že aj táto uznáva, že štátny orgán urobil chybu.

12. K uvedenému podaniu žalovaná v 4. rade uviedla, že rozhodnutím súdu prvej inštancie nedošlo k poškodeniu jej vlastníckych práv vzniknutých titulom dedenia ako právneho nástupcu. Navrhla, aby podanému odvolaniu vyhovené nebolo.

13. Ďalšie vyjadrenia sporových strán v odvolacom konaní predložené neboli.

14. Jednou z podmienok konania je procesná subjektivita strany konania, známa podľa právnej úpravy účinnej do XX.XX.XXXX ako spôsobilosť byť účastníkom konania. Civilný sporový poriadok (účinný v čase rozhodovania odvolacieho súdu) v § 61 určuje, že procesnú subjektivitu má ten, kto má spôsobilosť na práva a povinnosti; inak len ten, komu ju zákon priznáva. Nedostatok procesnej subjektivity je dôvodom zastavenia konania (§ 62 CSP), ak však strana zomrie počas konania skôr, ako sa konanie právoplatne skončí, súd posúdi podľa povahy sporu, či má konanie zastaviť, alebo či v ňom môže pokračovať (§ 63 ods. 1 CSP). V konaní súd pokračuje najmä vtedy, ak ide o majetkový spor. Súd rozhodne, že v konaní pokračuje s dedičmi strany, prípadne s tými, na ktorých podľa výsledku dedičského konania prešlo právo alebo povinnosť, o ktorú v konaní ide, a to len čo sa skončí konanie o dedičstve (§ 63 ods. 2 CSP). Ak to povaha sporu pripúšťa, môže sa v konaní pokračovať aj pred skončením konania o dedičstve (§ 63 ods. 3 CSP).

15. Korelátom procesného pojmu procesná subjektivita je hmotnoprávny pojem právna subjektivita (spôsobilosť na práva a povinnosti) (Števček, M., Ficová, S., Baricová, J., Mesiarkinová, S., Bajánková, J., Tomašovič, M. a kol. Civilný sporový poriadok. Komentár. Praha: C. H. Beck, 2016, 1540 s., str. 223). Procesnú subjektivitu má subjekt, ktorý disponuje spôsobilosťou na práva a povinnosti. Fyzická osoba nadobúda spôsobilosť na práva a povinnosti narodením (spôsobilosť na práva a povinnosti má aj nasciturus pod podmienkou, že sa narodí živý) a stráca ju svojou smrťou. Nedostatok procesnej subjektivity je spravidla neodstrániteľnou vadou konania. Treba pritom rozlišovať, či strana nemá procesnú subjektivitu od začiatku konania, alebo ju stratila v priebehu konania. Ak strana nedisponuje procesnou subjektivitou v čase začatia konania, ide o neodstrániteľnú vadu konania, ktorej následkom je jeho obligatórne zastavenie. Ak dôjde k strate procesnej subjektivity fyzickej osoby počas konania, súd konanie zastaví, alebo v konaní (najmä, ak ide o majetkový spor, ktorého legálnu definíciu zákonná úprava neobsahuje) pokračuje s dedičmi fyzickej osoby, prípadne s tými, na ktorých prešlo právo alebo povinnosť, o ktorú v konaní ide. Ustanovenie § 63 ods. 1 CSP treba vykladať ako objektívnu možnosť či nemožnosť v konaní pokračovať (Števček, M., Ficová, S., Baricová, J., Mesiarkinová, S., Bajánková, J., Tomašovič, M. a kol. Civilný sporový poriadok. Komentár. Praha: C. H. Beck, 2016, 1540 s., str. 227). Uznesenie o pokračovaní v majetkovom spore vydá súd podľa § 63 ods. 2 CSP bezodkladne po skončení konania o dedičstve, avšak vo výnimočných prípadoch môže v konaní pokračovať aj pred skončením konania o dedičstve (§ 63 ods. 3 CSP).

16. Podľa oznámenia R. v dedičskej veci nebohého C. N., vedenej na Okresnom súde v Liptovskom Mikuláši sp. zn. 5D/246/2023, tento zomrel XX.XX.XXXX, preto s prihliadnutím na povahu veci (určenie

vlastníckeho práva) odvolací súd podľa § 63 ods. 2 CSP rozhodol o pokračovaní v konaní s dedičmi pôvodného žalovaného.

17. Preto odvolací súd pokračoval v konaní na strane žalovaných s dedičmi pôvodného žalovaného v 2. rade neb. C. N., nar. XX.XX.XXXX, zomr. XX.XX.XXXX, naposledy bytom H. XXX/X, N. Y. - T., a to I. N., rod. W., nar. XX.XX.XXXX, bytom H. XXX/X, N. Y. - T., Y. N., nar. XX.XX.XXXX, bytom F. XXX.

18. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 34 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok, ďalej len „CSP“) v zmysle zásad uvedených v § 470 ods. 1 a 2 CSP, vzhľadom na včas podané odvolanie preskúmal rozsudok v napadnutej časti, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a nasl. CSP, bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP a contrario) s tým, že miesto a čas vyhlásenia rozhodnutia oznámil na úradnej tabuli Krajského súdu v Prešove a na jeho webovej stránke, najmenej 5 dní vopred a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

19. V odvolacom konaní z dispozičnej zásady vyplýva, že odvolací súd vec prejedná v medziach, v ktorých sa odvolateľ domáha prieskumu. Určením rozsahu napadnutia rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolateľ nielen vymedzuje to, ohľadne akých výrokov u rozhodnutia súdu prvej inštancie nastal suspenzívny účinok odvolania, ale súčasne stanoví medze, v ktorých je odvolací súd oprávnený a povinný rozhodnutie súdu prvej inštancie preskúmať.

20. Odvolací súd v odvolacom konaní posúdil relevantnosť konkrétnych odvolacích dôvodov v kontexte s namietaným nesprávnym právnym posúdením, to, či súd prvej inštancie na zistený skutkový stav správne, v úplnosti, aplikoval príslušné právne predpisy, či riadne svoje rozhodnutie odôvodnil, to všetko s prihliadnutím na to, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (Ústavný súd Slovenskej republiky II.ÚS 78/05).

21. Súd prvej inštancie v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav a zo zistených skutočností prijal správny právny záver. Keďže ani v priebehu odvolacieho konania sa na týchto skutkových a právnych zisteniach nič nezmenilo, odvolací súd si osvojil náležité a presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia súdom prvej inštancie, na ktoré v plnom rozsahu odkazuje (§ 387 ods. 2 CSP).

22. Rozhodnutie súdu prvej inštancie je konzistentné a jednoznačnými argumentmi podporil záver, ku ktorému dospel, pričom k celkovej presvedčivosti rozhodnutia súdu prvej inštancie možno uviesť, že premisy zvolené v rozhodnutí, ako aj závery, na základe ktorých k týmto dospel, sú pre nielen právnickú, ale aj laickú verejnosť prijateľné a racionálne; zároveň aj spravodlivé a presvedčivé. Právne závery sú v súlade s vykonanými skutkovými zisteniami a celkovo možno konštatovať, že napadnuté rozhodnutie, pokiaľ sa týka rozsahu jeho odôvodnenia je v súlade s čl. 46 ods. 1 Ústavy SR, ale aj čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

23. K namietanému porušeniu práva na spravodlivý proces / § 365 ods.1 písm. b CSP/ odvolací súd uvádza, že táto námietka nebola zo spisu zistená.

24. Právo na spravodlivý proces je veľmi široko koncipovaný pojem, pričom medzi jeho zložky možno zaradiť práva ako prístup k súdu, právo na nezávislý a nestranný súd, právo na zákonného sudcu, právo na prejednanie sporu v primeranej lehote, právo na poučenie o procesných právach, právo navrhovať dôkazy a vyjadrovať sa k nim, ako aj ďalšie iné. Porušenie akéhokoľvek čiastkového práva strany sporu postupom súdu predstavuje pochybenie zo strany súdu. O porušenie práva na spravodlivý proces zo strany súdu však ide len vtedy, ak nesprávny procesný postup súdu znemožňuje realizáciu práv strany sporu dosiahne takú intenzitu, ktorá jednoznačne odôvodní záver, že celé konanie sa javí ako nespravodlivé. Konkrétne konanie súdu preto musí byť hodnotené v kontexte celého konania. S prihliadnutím na uvedené odvolací súd uvádza, že v odvolaní nebolo konkrétne uvedené akým konaním súdu malo dôjsť k porušeniu práva na spravodlivý proces. Zo spisu odvolacím súdom nebolo zistené všeobecne namietané konanie súdu porušujúce práva odvolateľa na spravodlivý proces.

25. Odvolací dôvod podľa § 365 ods.1 písm. f) CSP sa týka chyby v zisťovaní skutkového stavu veci súdom prvej inštancie spočívajúcej v tom, že skutkové zistenie, ktoré bolo podkladom pre jeho

rozhodnutie je nesprávne, t. zn. musí ísť o skutkové zistenie, na základe ktorého vec posúdil po právnej stránke a ktoré je nesprávne v tom zmysle, že nemá oporu vo vykonanom dokazovaní, pričom medzi chybami skutkového zistenia a chybami právneho posúdenia je úzka vzájomná súvislosť, keďže príčinou nesprávnych (v zmysle nedostatočných) skutkových zistení môže byť chybný právny názor, v dôsledku ktorého zisťoval iné skutočnosti, príp. zisteným skutočnosťami. Skutkové zistenie nezodpovedá vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s § 191 ods. CSP (Dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo za konania najavo, včítane toho, čo uviedli účastníci.), a to vzhľadom na to, že buď vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov strán sporu nevyplývali, ani inak nevyšli počas konania najavo, alebo opomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané alebo vyšli počas konania najavo. Nesprávne sú i také skutkové zistenia, ktoré založil na chybnom hodnotení dôkazov. Ide o situáciu, keď je logický rozpor v hodnotení dôkazov (v úsudku medzi porovnávanými skutočnosťami), príp. poznatkov, ktoré vyplývali z prednesov strán sporu alebo, ktoré vyšli najavo inak, z hľadiska závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti, eventuálne vierohodnosti alebo, keď výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z § 185-§ 211 CSP. Pri hodnotení dôkazov je potrebné zohľadniť aj iné okolnosti, ako sú vzájomná nadväznosť, súlad alebo rozpor medzi skutočnosťami, ktoré z vykonaného dôkazu vyplývajú a podobne. Skutkové zistenie ako výsledok hodnotenia dôkazov nemôže byť zásadne správne, ak hodnotenie dôkazov súdom prvej inštancie nezodpovedá § 191 ods.1 CSP, lebo hodnotil každý dôkaz len jednotlivo a nie aj v ich vzájomnej súvislosti. Skutkové zistenie nie je správne ani vtedy, ak medzi vykonaným dôkazom (jeho obsahom) a z neho vyodeným (čiastkovým) skutkovým záverom, je zrejmy nesúlad.

26. V danom prípade odvolací súd po oboznámení sa so spisovým materiálom dospel k záveru, že všetky skutkové zistenia, na základe ktorých súd prvej inštancie vec posúdil sú správne a majú oporu vo vykonanom dokazovaní a v konaní súdu prvej inštancie nebol zistený žiaden z vyššie uvedených dôvodov preukazujúci nesprávne zistenie skutkového stavu.

27. K námietke o nesprávnom právnom posúdení § 365 ods.1 písm. h) odvolací súd poznamenáva, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O omyl ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery (pozri napr. Najvyšší súd SR, sp. zn. 7 Cdo 7/2010). Táto odvolacia námietka nebola naplnená.

28. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku zreteľne vyplývajú dôvody, pre ktoré súd rozhodol tak ako to vyplýva z výrokovkej časti rozsudku. Rozhodnutie súdu prvej inštancie nemožno preto považovať za svojvoľné, zjavne neodôvodnené, resp. ústavne nekonformné, pretože súd sa pri výklade a aplikácii zákonných predpisov vo veci neodchýlil od znenia príslušných ustanovení a nepoprel ich účel a význam. Aj Ústavný súd SR vo svojej stabilizovanej judikatúre opakovane zdôrazňuje, že samotná skutočnosť, že strana sporu sa s právnym názorom všeobecného súdu nestotožňuje, nemôže viesť k záveru o zjavnej neodôvodnenosti alebo arbitrárnosti rozhodnutia všeobecného súdu a nezakladá ani oprávnenie ústavného súdu nahradiť jeho právny názor svojím vlastným (I. ÚS 188/06).

29. V danom prípade je rozhodujúcou skutočnosťou to, že ako vyplýva z osvedčenia o dedičstve sp. zn. D 475/00-48, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 01.08.2001 v dedičskom konaní v dedičskej veci po M. R., nar. XX.XX.XXXX, zomrelom XX.XX.XXXX boli prejednané nehnuteľnosti nachádzajúce sa v k. ú. L., okres L., LV č. XXX, ktoré nadobudol žalobca. Na základe takéhoto rozhodnutia súdu v dedičskej veci nadobudol žalobca vlastnícke právo k nehnuteľnostiam vedeným na LV č. XXX. V tejto súvislosti je nutné vychádzať z údajov katastra, podľa ktorých na LV č. XXX je vlastníkom žalobca. Pokiaľ sa žalobca domáha určenia vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam zapísaným na LV č. XXX, v k. ú. L., správne súd prvej inštancie poukázal na platnú judikatúru, podľa ktorej ak žalobca v sporovom konaní tvrdí, že je vlastníkom určitých nehnuteľností titulom dedičstva po svojom právnom predchodcovi, nemožno vyhovieť takejto žalobe a takýmto spôsobom obísť dedičské konanie po poručiťovi, od ktorého žalobca svoje vlastnícke právo odvodzuje. V tomto smere odvolací súd uvádza, že ďalšie s tým súvisiace odvolacie námietky žalobcu neboli vyhodnotené ako dôvodné, nakoľko v prejednávanej veci je podstatou tohto sporu to, na čo poukázal súd prvej inštancie, že pokiaľ odvodzuje svoje vlastnícke právo žalobca od svojho právneho

predchodcu, je nutné zachovať postup, a to formou prejednávania dedičstva. V danej veci je nesporné, že k tejto situácii došlo z dôvodu chybných zápisov v katastri nehnuteľností v 70. rokoch a z obsahu spisu aj vyplýva, že cestou správneho súdnictva sa žalobca pokúšal dosiahnuť opravu týchto chýb, v čom však nebol úspešný. Správny je však záver súdu prvej inštancie, že takto formulovanou žalobou nemožno dosiahnuť skutočnosti, ktorých sa domáha.

30. Odvolacia námietka, že aký by bol výsledok dedičského konania po právnom predchodcovi žalobcu, pokiaľ by nedošlo ku chybe v zápisoch v katastri nehnuteľností je v danom prípade irelevantná, nakoľko nepochybne závery dedičského konania vyplývali zo stavu v katastri nehnuteľností, a preto nemožno automaticky dospieť k záveru, že žalovaný je vlastníkom nehnuteľností, ktoré mali byť vo vlastníctve jeho právneho predchodcu, ak by nedošlo ku chybe v zápisoch v katastri nehnuteľností. Takýto zjednodušený postup v danom prípade nie je možný a je v rozpore s princípmi, ktoré upravujú nadobudnutie vlastníckeho práva, ako to správne uviedol súd prvej inštancie. Rovnako tak odkaz na možnosť opravy chyby v katastrálnom operáte, resp. odkaz na túto možnosť je v tomto odvolacom konaní irelevantná, nakoľko predmetné ustanovenia sa vzťahujú na opravu chýb v katastrálnych operátoch v konaní pred katastrálnym úradom, nie vo vzťahu ku konaniu na súde. Rovnako tak odvolací súd nepovažoval za dôvodnú odvolaciu námietku týkajúcu sa prekvapivého rozhodnutia s tým, že nedošlo k využitiu inštitútu predbežného prejednávania sporu, jedná sa o fakultatívnu možnosť, kedy súd takto môže postupovať, pričom v danom prípade to, že súd prvej inštancie týmto spôsobom nepostupoval, nespôsobuje nesprávne rozhodnutie vo veci samej.

31. Úlohou súdu je rozhodnúť o podanej žalobe bez poskytovania návodu na iný procesný postup. Súd vystupuje v pozícii nezávislého arbitra bez toho, aby bola poskytovaná aktívna pomoc ktorejkoľvek strane.

32. To, že právo na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia patrí medzi základné zásady spravodlivého súdneho procesu, jednoznačne vyplýva z ustálenej judikatúry ESLP. Judikatúra tohto súdu však nevyžaduje, aby na každý argument strany, aj na taký, ktorý je pre rozhodnutie bezvýznamný, bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia. Zodpovedané majú byť len tie otázky, ktoré majú pre vec zásadný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. (Ruiz Torija c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303-A, s. 12, § 29; Hiro Balani c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303-B; Georgiadis c. Grécko z 29. mája 1997; Higgins c. Francúzsko z 19. februára 1998. Ústavný súd SR vyslovil, že: "súčasťou obsahu základného práva na spravodlivý proces je aj právo účastníka konania na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t.j. s uplatnením nárokov a obranou proti takému uplatneniu". (porovnaj IV. ÚS 115/03). S poukazom na uvedené odvolací súd nepovažoval za potrebné sa vyjadrovať k ostatným dôvodom odvolania, nakoľko tieto sú pre rozhodnutie v merite veci bez významu.

33. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ustanovenia § 255 ods. 1 CSP v spojení s ustanovením § 396 ods.1 CSP tak, že stranám sporu nebol priznaný nárok náhrady trov odvolacieho konania. V odvolacom konaní boli úspešní žalovaní, ktorým však zo spisu žiadne preukázateľné trovy odvolacieho konania nevyplývajú, ani si ich neuplatnili. V odvolacom konaní neúspešnému žalobcovi nemohla byť priznaná náhrada trov odvolacieho konania. Súd preto vyslovil, že stranám sporu nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva. Správnosť takého rozhodnutia vyplýva aj z rozhodnutia NS SR sp. zn. 6Cdo/544/2015.

34. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý

rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ má právo zvoliť si advokáta a možnosť obrátiť sa na Centrum právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP).

Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva (§ 125 ods. 2 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods.2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).